
Stef Bos zingt zichzelf in 'Tijd' omhoog

Recensie

 Wiggele Wouda

Wat meteen opvalt in de nieuwe theatershow *Tijd* van Stef Bos, is de afwezigheid van een vleugel. Sterker nog, er staat niet eens een piano op het toneel. Slechts als toetsinstrument een oud orgeltje en een keyboard (maar wel met een prachtige band!). Wellicht is het ook tijd voor Bos geworden om zich niet alleen veilig te wanen achter zijn vleugel, maar zich ook sterk en kwetsbaar op te stellen als zanger/performer. En dat doet hij als nooit tevoren, energiek en toegewijd.

Het thema dat Bos heeft gekoppeld aan deze show, is ook de ondertitel van de cd *Tijd om te leven*. Stef Bos loopt tegen de zestig, komt volgens eigen zeggen in een andere fase van zijn leven en ervaart dit als een kantelmoment. En hoe kun je van zo'n groot moment nu beter getuigen dan door waar hij zich al jarenlang een grootmeester in toont: prachtige liedjes als verstilde monumenten die je stuk voor stuk vervoeren met hun beeldende taal.

Met de korte verhalen van de Italiaanse schrijver Luigi Pirandello (1867-1936) als rode draad door de show heen, neemt Stef Bos ons mee naar de ruimte die groter wordt, naarmate je jezelf kleiner maakt; hoe minder je iets vasthoudt, hoe

langer iets blijft. Hij neemt ons mee naar zijn hoofd dat nooit is opgeruimd, maar wel deuren bevat die jou toelaten tot wie jezelf bent. Het lijken clichés, zweverige luchtballonnen maar ze geven richting omdat ze iets raken, iets wezenlijks, iets waardevols.

Pareltjes

In Bos' *Land van taal* laat hij je wederom confronteren met pareltjes van teksten op geplaveide wegen, soms laat hij je door de emoties heen domweg verdwalen: 'De weg naar de stilte, gaat dwars door de storm.' Bijna alle teksten zetten je aan het denken, spiegelen je en kneden je ziel als het ware. Of het nu om *Nergens geweest* gaat of om *Mooier met de tijd*, ze bewijzen zichzelf in hun dierbare aanwezigheid. Indrukwekkend mooi is trouwens het gelegenheidsduet met Sippie van der Veer uit Sneek.

De arrangementen passen om de teksten als maatjas. Soms hangt deze nonchalant over Stef Bos' schouders, dan weer is-ie keurig dichtgeknoopt ter bescherming. Maar voor zijn publiek hoeft hij niet bang te zijn. Dat waardeert *Tijd* – waarin Bos als een soort voorganger zich ten dienste stelt aan de poëzie, de verbeelding en haar tomeloze kracht – met een staande ovatie.

 Tijd door Stef Bos, Theater Sneek, uitverkocht (600 bezoekers). Deze show is nog te zien op 19 maart in Drachten